

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. IX. Ad qualia, & quanta possit se extendere licentia superioris, ne
violetur votum paupertatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

habeat repugnantem voluntatem, de qua plura lege apud Lugo n. sequente.

46. Dicendum igitur secundo ut Religiosus licet quædam accipiat, aut expendat sine laesa paupertate, certum est non requiri expressam Prælati Licentiam, sed sufficere tacitam aut præsumptam actualiter C qualis est, quæ fundatur in consuetudine à Prælato scita nec improbata, cum improbari posset, censetur enim consentire per numerum 44. Lugo n. 123.) imo sufficere etiam præsumptam non præcisè conditionatam per numerum priorem, sed cum hoc addito, quod non solum rogatus daret Licentiam, sed quod nunc non habeat voluntatem omnino repugnantem, graviterque obligantem, quoties Licentia non petitur, & licet modus displiceat, nolit tamen in his circumstantiis esse graviter illicitam rei substantiam. Ita Lugo n. 125, in fine ex omnium sententia.

Acceptio enim, & datio similium est ex genere illo actionum, quæ ut licent, non requiritur positiva voluntas Prælati, sed sufficit non esse repugnantem, & ut non sint mortaliter malæ, sa-

tis est, si non sit graviter invititus, ex hoc enim capite per n. 44. in fin. plures excusantur à restitutione, & à furto.

Quod si ab hoc exemplo ducas argumentum contra conclusionem primam est magna disparitas, quod invititus rei Dominus attendat solum ad utilitatem domus suæ, quæ regulariter non retardatur per hoc, quod sit solum invititus quoad modum displicantia non redundantem substantiam: Prælatus autem debeat attendere non tantum ad proprium, sed maximè ad Religionis utile, hoc autem possit displicantiam circa modum accipiendi, & expendendi sine Licentia redundantem in substantiam rei ut probatum est.

Rursus contra partem secundam praesentis conclusionis nihil probat, quod Licentia conditionata non sufficiat ad audiendas Confessiones, ad assistendum matrimonio, &c, quia requiritur positiva voluntas Prælati concedentis jurisdictionem, secùs in usu rerum sine Licentia ac ad evitandum peccatum furti, sed sufficit non esse positivè invitum Lugo Disp. 21 n. 45.

§. IX

Ad qualia & quanta possit se extendere Licentia Superioris, ne violetur votum paupertatis.

47. R Espondeo primò esse debere Licentiam validam & licitam: invalida erit extorta metu, aut precibus

valdè importunis Sanchez lib. 7. c. 19. n. 17. (ut si detur ad declinandas subditis murmurationes) aut dolo Lugo Disp. 3. n. 129.

n. 179. illicita autem si sit ad vana , aut superflua , qualia sunt statui paupertatis , quem quis profiteatur , repugnantia Trident. *Seff. 25. c. 2. de Regular.* unde debet esse ad necessaria (qualia sunt victus , vestitus , habitatio medicinae ordinariae , &c. hac enim & similia comprehenduntur sub alimentis quæ per n. 32. ex iustitia sunt præstanda Religiosis) aut saltem utilia , ut sumptus moderati ad studia suo instituto conformia , quando Religiosus aliunde caret medijs ; Religiosus enim est quasi filius Religionis , sub alimentis autem ad quæ tenetur Pater etiam comprehendendi media addiscendi artem conditioni statu congruam tradit Molina tract. 2. D. 239

Respondeo secundò in spectantibus ad victum , & vestitum intra limites decentiæ , & paupertatis debere inclinare potius Prælatum ad liberalitatem quam ad parsimoniam , cum sit verissimum D. Bernardie effatum , ubi non est abundantia , non est observantia , unde cum regularis disciplina præferenda sit ceteri alieno contrahendo congruae sustentationi necessario , præstat moderatum contrahere , quam sine illo relaxare disciplinam . Pellizarius in manuali Regular. tr. 3. c. 6. n. 181. aut potius numerus immunuendus est Religiosorum Lugo n. 188. monens Prælatum non debere excogitare omnes artes excusandi sumptus , sed sicut prudens æconomus , aut paterfamilias , qui nec parsimoniam nec prodigalitatem affectat , & advertere , quod multa apud sæculares , & nobiles redolentia avaritiam apud Religiosos Prælatos laudentur quasi effectus pauperis , quam debent sovere in subditis . hi autem videntes liberalem à Superiori sollicititudi-

nem erga subditos magis sunt attenti , ut sint veri paupertatis cultores .

Respondeo tertio generalem regu-
lam Prælati in danda Licentia spectato jure
communi posse esse , nempe ad tantam
summam quantum ipsem Prælatus po-
test expendere Lugo 129. ipse autem po-
test prudenter expendere tantum , quan-
tum ipse Conventus (quia hujus agit vi-
ces) rerum Dominus , si in unum conve-
niret , prudenter hic & nunc vellet ex-
pendere : ubi simul spectanda est funda-
torum formalis , vel interpretativa vo-
luntas , ac finis , ob quem fiunt expensis .
Hinc non solum necessarios pro alimentis
Religiosorum potest facere sumptus , sed
etiam ut conservetur & foveatur commu-
nitas , hujus decor , honor , ac existima-
tio , unde potest aliquando expendere ad
ornatum ac splendorem intra statu Reli-
giosi terminos : quo spectant ex proven-
tibus non solum superfluis , sed etiam ex
necessarijs , hoc est , competentibus ad
statu Religiosum , ut notat Molin . Di-
spnt. 276. Eleemosynæ plures , aut pau-
ciores pro necessitatibus majoris , aut mino-
ris occurentia , donationes moderatae ti-
tulo gratitudinis , aut conciliandi exter-
nos , non ad liberalitatis ostentationem ,
minus ad consanguineos locupletandos
aut ob respectum privatum , nisi ex pri-
vatis bonis moderatè tamen , sicut ex ejus
Licentia alij subditi possent , ita Lugo nu-
mero 185.

Dixi spectato jure communi , quia
Superiores subordinati nequeunt date
Licentiam majorem , quam habeant forte
restrictam ab altiore : de jure autem
communi varias refert sententias , de
quantitate summæ Sanch. lib. 7. moral.
c. 19. n. 42. Fagundez apud Pellizarium
tract.

tract. 4. c. 2. n. 439. relinquentes definitioni viri prudentis arbitrio facienda attentis opibus Monasterij, dignitate Praeplatii, vicibus occurrentibus, earumque numero, qualitate personarum, quibus est donandum abundantia aut penuria regionis, consuetudine Ordinis, ac Superiorum, alijsque similibus, ut observant cit. Molina, Sanch. Suar. quos citans Fagundez lib. 7. in Decal. c. 6. n. 3. Sic concludit. Si Monasterium habeat 15. aut 20000. millia Ducatorum in annos singulos pro redditibus, poterit Superior donare saltem summam assignatam à Parnomitano (qua est 20. aut 30. aureorum, ut habet in capit. Cœterum de donationibus ad finem) ter in anno, quia hæ vices non censentur crebro repetitæ respectu totius anni. Demum monet hic nomine Superioris venire etiam Superior-

res locales, proinde etiam Abbatissas respectu suarum Monialium idipsum posse fuisse probat Sanch. n. 44. Provinciali autem liberaliorem concedit manum utpote habenti digniorem Praelaturam. Addo ex salmaticensibus discaleatis Theologis tom. 3. tract. 12. de justitia puncto 12. n. 163. & 184. etiam attendendum ad rigorem paupertatis, cum non sit idem omnium ordinum, sed alij strictiorem, alij minus strictam paupertatem profiteantur: strictior est paupertas Ordinum carientium dominio etiam in communi præ Ordinibus id retinentibus; ex retinentibus major Monachorum, quam canonicorum Regulatum; ex Monachis major mendicantium præ non mendicantibus. Ex hac diversitate provenit non posse certam Regulam pro singulis dari.

§. X.

An Licentia ad usus profanos & superfluos tollat à tali usu malitiam contra votum paupertatis.

48. **E** Jusmodi usum non fore licitum constat ex n. 47. restat ut decidiatur, an ejus malitia opponatur voto paupertatis.

Affirmat Sanch. lib. 7. moral. c. 19. à n. 21. quia nec Praelatus, nec Conventus potest licetè hanc dare, ergo est nulla, sed Licentia nulla non tollit malitiam contra votum paupertatis. Ex hoc infert accipientes à Religioso sic expendente teneri restituere.

Contra hanc rationem insurgit Lugo Disput. 3. à n. 130. si Licentia est nulla, ergo Religiosus expendens in usus turpes incurrit pœnam proprietatis, cuius contradictorium docet ipse Sanch. n. 25. quod non cohæret cum ratione data, uti nec cum eo, quod n. 35. dicat Religiosum concio, & annuente Praelato furantem ab Extraneo non peccare contra votum paupertatis, sed contra justitiam erga ex-

G

tra-